

REGGEL

Vidéki előfizetési árak:

Egész évre	14.— K
Fél évre	7.— K
Negyedévre	3.50 K
Egy hónapra	1.40 K

POLITIKAI NAPILAP

Főszerkesztő:
Dr. GENCSI SAMU

Felelős szerkesztő:
FEHÉR ÖDÖN

Előfizetési árak helyben:

Egész évre	8.— K
Fél évre	4.— K
Negyedévre	2.— K
Egy hónapra	—,70 K

A miniszterelnök a szociális kérdésről

Tisza István gróf új napján nagyszabású, sokoldalú beszédben köszönte meg párttársainak jókívánságait. Foglalkozott ez a beszéd minden kérdéssel, mely a magyar közéletben ma feleletre vár. És foglalkozott azzal a bölcsességgel és azzal a szónoki erővel, melyet igazán nevésséges lenne ennek az országnak közvéleménye előtt gróf Tisza Istvánban most felfedezni. De egy részében sem volt ez a megnyilatkozás emelkedettebb hangú, mélyebb és szebb, mint azokban a mondatokban, melyekben az ilusztris szónok a szociális kérdésről, alsóbb néposztályaink megélhetési viszonyaival és az ő helyzetük jövőbeli fejlődésének lehetőségeivel foglalkozott.

A beszéd meglatáztott, hogy a miniszterelnök sok időt, nagy gondot és sok tanulmányt szentelt a munkástársadalom életkérdéseinek. Sőt, bár Tisza István gróf alig jelzett többet, mint azt, hogy ebben az irányban terveit, szándékait vannak, mégis mintha szavaihoz egy nagyarányú, egységes és harmónikus szociálpolitikai koncepciókat tudatosan letompított körvonalai bontakoztak volna ki. Ugy látszik, hogy a miniszterelnök a teljesen elhibázott munkásbiztosítási intézmény újalakításában látja az alkalmat, mely a magyar társadalom alsóbb osztályainak kielégítő szociális megtámasztására lesz felhasználandó. Sőt úgy látszik, mintha éppen a munkásbiztosítás intézménye, melyben különben a modern társadalmi élet szociális gondoskodása most már mindenütt kulminál, lenne az az archimedesi pont, mely körül Tisza István gróf a társadalmi kérdések körforgását egyöntetű rendszerbe szedni igyekszik.

Annyit körülbelül megérthetett mindenki a miniszterelnök új beszédéből, hogy egyrészt a társadalmi eredeti magyar intézményét, másrészt az ipari munkásság szakszervezeteit akarja mint olyan medreket felhasználni, melyek a munkásosztályoknak ön-

kormányzat útján érvényesülő kívánságait mindenfelől összegyűjténék a munkásbiztosítási törvény központi medencéjébe. Viszont ez az intézmény pedig a Tisza István nagyszabású koncepciójában a mai tökéletlen beteggyámolítóból olyan szervezetté erősödne, mely nemcsak az összes biztosítási ügyeket, hanem a munkásságnak minden egyéb, kulturális, jóléti, sőt még harcra irányuló törekvéseit is hathatósan és eredményesen felkarolná. Körülbelül úgy áll előttünk a gondolat, mintha itt erős kéz minden autonóm akarást egy gondviselészerű földi központ körül való gravitációban helyezne el.

Amilyen hatalmas ez a koncepció még a miniszterelnök által halványan jelzett körvonalaiban is, ép oly meleg az a hang, melylyel Tisza István gróf beszédének ebben a részében a méltó existenciát nélkülözö embertársai iránt érzett igaz részvétéről, tiszta humanitárius érzelméről és szociális kötelességtudásáról fölemelő tanúságot tesz. Tisza István grófnak a benne felhalmozott férfias erő tulságát szeretik a szeméretvetni. Ez a beszéd megmutatta, hogy ő benne ez az igenis hatalmas erő az emberséges érzelmek szolgálatában áll. Ezért remélhet a magyar társadalom proletáriátusa éppen ennek a férfinak erős kezétől és erős szívtől sokkal többet, mint azoktól a lágyabb lelkületű államférfiaktól, akiknek minden szociális gondoskodása a multban ígéretekben vagy legfeljebb csonka, elhibázott és vázlatos részletalkotásokban merült ki.

Török összeesküvés.

Páris, január 5.

(Telefonjelentés.) Konstantinápolyi hírek szerint összeesküvést fedeztek fel. Izzad pasa állott az összeesküvés élén, amely lázadást szított Albániában és Izzad pasa kezére akarta játszani a hatalmat. Az összeesküvés késleltette Wied herceg, a jövő albán fejedelem odautasítását.

Román hang Tisza akciójáról.

Egy vezető román politikai véleménye.

Miskolc, január 5.

Gróf Tisza István miniszterelnök fáradozásait, melyek a magyarországi románokkal való jó egyetértés megalapozását célozzák, amint az természetes is, Románia politikai köreiből is nagy figyelemmel kísérik. Tisza egyéniségében biztosítékát látják annak, hogy a tárgyalások őszinték és komolyak és a román parlamentben is kifejezésre jutott a meggyőződés, hogy a várható jó egyetértés úgy a magyarokra, mint a román anyanyelvű állampolgárokra nézve egyaránt előnyös lesz.

Egy vezető romániai politikai a Pester Lloyd bukaresti tudósítójának érdekes és jelentős nyilatkozatában mondotta el véleményét a románokkal folytatott tárgyalásokról. Ennek a politikusként felfogását lapársunk a következőkben összegezi:

— Tisza István akciójának célja és értelme előttünk teljesen világos. Ennek a legnagyobb képességű magyar államférfiúnak felfogását a tulzó sovinsztákétól mély szakadék választja el. Tisza tetőtől talpig magyar ember és a magyar állam tekintélye és méltósága iránt legalább is annyi érzelme van, mint parlament ellenfeleinek. De tőlük eltérőleg igaz megértéssel van hazája életérdekei iránt is és átérzi, hogy a nemzetiségekkel, főképpen pedig a románokkal való megegyezés az állam általános harmóniája érdekében nagyon fontos. Természetes, hogy Tisza akciójának sikerét Romániában is a legnagyobb elégtétellel fogadják. Tisztán emberi szempontból nagyon érthető, ha a román nép magyarországi fajokonainak sorsa iránt a legélelkenben érdeklődik. Érzelmű monentumok ezek, melyeknek a tulajdonképeni politikához nincs köztük, melyek azonban államok és népek viszonyának alakulására

mégis közrehatóknak. A realpolitika szempontjából nincs annak komoly akadálya, hogy Románia és a szomszéd monarchia szoros barátságban éljenek egymással. Mi tudjuk, hogy mit várhatunk Oroszországtól és hogy a hódításra és uralomra vágyó panszlavizmus mireánk ép olyan veszedelmes lehet, mint a monarchiára. Ilyen körülmények között mind a két félre igen nagy érdekű, hogy minden félreértést kiküszöböljön és semmi olyan hangulatnak tápot ne adjon, mely alkalmas volna arra, hogy mindkét félnek fontos azonos érdekei által meghatározott politikáját természetes és logikus irányról eltérítse. Ebből a szempontból Tisza István tárgyalásainak igen nagy gyakorlati jelentősége volna.

A Pester Lloyd által reprodukált nyilatkozat arról tanuskodik, hogy Romániában a vezető körök igen helyesen itélik meg Tisza István gróf akcióját, amely — ezt újból és újból nyomatékosan hangsúlyozzuk — a magyar nemzeti érdekek teljes megóvásának alapján mozog és csak ezen az alapon vezethet megegyezésre.

Leütötte a barátját.

Miskolc, január 5.

(Saját tudósítónktól.) Egy súlyosan sérült putnoki legényt, — Tóth Józsefet szállították be tegnap a miskolczi Erzsébet-kórházba. A szerencsétlen embernek nagy seb tántogott a fején, arca több helyen vérzett. A kórházból telefonjelentés ment a rendőrségre, honnan Petrovay Ákos fogalmazó ment ki, hogy kihallgassa a sérültet.

Tóth József előadta, hogy dr. Gábor Nándor putnoki orvosnál volt mint kocsis alkalmazva. — Vasárnap este otthonról az egyik cselédleánnyal ment el. Egyik ismerősüket látogatták meg, csöndesen beszélgettek a szobában, — mikor egyszerre csak bejött oda Szalmási Lajos putnoki lakos és kihívta, azzal, hogy künn barátja, Varga Gyula várja. Tóth engedett

Vizvezetési és csatornázási vállalatomat

mely tíz év óta fennáll, miután társamtól Holländer Bernáttól megváltam, és úgy mint azelőtt, ezután is mindenben

igyekezni fogok nagyraesült rendelőknek igényeit kielégíteni. Szives pártfogást kér

Weiszbürg S. Sándor Széchenyi-utca 79. szám. (Telefonszám 420.)

a hívásnak és kiment. Amikor Varga meglátta, dühösen reákiabált:

— Miféle híreket terjesztettél felőlem?

— Semmit sem szóltam senkinek — válaszolt.

— Hát most már légy hírnök! Ezután egy hatalmas ködarabbal föbe ütötte, hogy menten öszszeesett. Varga elfutott.

Tóthot beszállították a kávéházba és ápolás alá vették. Állapota súlyos.

URÁNIA

Nagy Mozsószínház (Szechenyi-utca) 100

F. hó 5. hétfőn, 6. kedden, 7. szerdán és 8. csütörtökön színre kerül:

A kék egér.

Két órán át neveteti a közö. séget ez a mulatságos kép

Az előadások kezdete d. u. fél 5, fél 7, fél 9 órakor. — Kedden fél 3 órától folytatódólag előadások.

Baleset a bányában.

Miskolcz, január 5.

(Saját tudósítónktól.) A közeli görömböly-tapolcazi kőbányában az utóbbi hetekben feltűnően sok szerencsétlenség történik. Csak nemrégiben számoltunk be súlyos balesetről, most egy újabb esetről érkezik jelentés.

Pác Ádámnak hívják az áldozatot. Mint napszámos volt alkalmazva. Pác egy sziklapartba végzett furásokot. A hatalmas furó már mintegy két méter mélységben járt a sziklában, mikor az megrepedt és lezuhant. A ködarabok Pác Ádámot rendkívül súlyosan megsebesítették. Munkástársai azonnal a baleset színe helyére siettek és Pác Ádámot kihúzták a szikladarabok alól. A lábai és kezei több helyen eltörtök. Eszméletlenül szállították be a miskolczi Erzsébet-kórházba, ahol Petrovay Ákos rendőrfogalmazó hallgatta ki. Pác a baleset miatt az ottani vezetőket okolja. A vizsgálatot ilyen irányban indították meg.

A munkapárt győzelme Szatmármegyében.

Nagykároly, január 5.

(Telefonjelentés.) A Szatmármegyében lefolyt megyebizottsági tagválasztásokon a munkapárt fényes győzelmet aratott. — Több függetlenségi vezető ember, köztük Földes Béla, kimaradt. — A megválasztott 114 tag közül 80 munkapárti.

Miskolczi fiuból — amerikai mozsizínész

Miskolcz, január 5. Hiszen sokszor irtam már le. — Nagy ember ám az.

(A Reggel tudósítójától.) Kis, alacsony földszintes ház. Az ablakok mélyen, leereszkedően közel hajlanak a földhöz, mintha vízenyős nagy szürke szemek lennének. A pókhálók álmagon terpeszkednek az ablakok barnára festett ráámán keresztül. A kis, egyszerű ház rozszant kapuján ódon csengő fityeg. Olyasfajta, amilyent ma már csak a régi falusi boltok ajtajai fölött találhatunk. A kapualj két sarkában egy egy hatalmas darab kőköckő püf-fed, amin az évtizedek szivacsos lukakat vájtak, ha éjjelente öszszel néha megeredt az eső... — Megrántottam a nyugodtan alvó csengő zsinagét. Semmi válasz. Csönd. Ujra megrántottam a zsinagét. Ismét csak csönd. Megint vártam. Végre messziről, az udvar felől halkan csoszogó papucsos lépéseket hallottam; aztán nyikorgott a zár és előttem állott a kapuban egy sárga, pergamentarcu, fogatlan néni. Gyanusan mért végig csepp, szurós szemekkel.

— Kit tetszik keresni? — kérdezte. Megmondtam neki, hogy mi járatban vagyok. Erre egyszerre megváltozott, csöndesen mosolygott és bevezetett a belső szobába. Szűk, alig pár rófnyi kis szoba volt ez. Az összes butorzata néhány pokrócból, asztalból, függönyből, szekrényből és pár székből állott. De mindezek olyan egyszerű öszevisszaságban, hogy a melegségükkel valóságban ráfeküdték az ember szívére. A butorokról mindről csupa régi, kedves hangulat áradt szét és a fehérre meszelt falak is ó-idők csodálatos éveiről prelegáltak. A szekrény tetején egy rokkant zenélő óra és valami sápadt ösgrammofon lesték az idők szomorú mulását.

Telekes néni az asztal mellől kissé elrágcsálta a széket és a kötényével sietve letörölte. — Tessék, tessék... — kínál meg az üléssel és közben folyton mosolygott. Majd valami almafélét hozok talán az ifjuurnak, ha szereti. És kedves, melegen nézni tudó szeméit rám akasztotta. — Nagy nehezen rá tudtam venni, hogy ő is üljön le mellém. Röstelkedve helyet foglalt az asztalnál és akár egy csitri, a kötényét szorongatta.

— Mit csinál a fia? — kérdeztem. Telekes néni rám nézett. — A fiam? Hát ismeri? — Hogyne ismerném a nevét.

— Hát bizony, azt mondják. De én nem nagyon hiszek az ilyen amerikai fajtában. Nem mind arany, ami fénylik. Elkezdem biztatni. — De bizony, Telekes néni, — most az egyszer nem hiába beszélnek, a maga fia nagy ur odakint Amerikába. Mozsizínész. És pedig világhírű. Látta már játszani? — Egyszer-kétszer megnéztem már, de megvallom, nem igen ismertem rá. Olyan furcsa volt, — hogy azt mondtam a szomszédaszonynak: ez nem is az én fiam volt, csak olyan hamisított, mint a tej, amit a piacon árulnak. — Melyik gyárban játszik most? — AVitagraph-gyárban. Jó fizetése van. Ötszáz dollárt kap havonta. — Hogy került ki oda? — Magam sem tudom. Elvégezte Pesten a színésziskolát, aztán folyton azt hangoztatta, hogy külföldre megy valamelyik nagy filmgyárba. Egy nap aztán megkapta azt, amit várt, a szerződést. Elvitték mozsizínésznek Amerikába. Van már talán úgy vagy három éve.

A szekrényhez ment és egy apró, puffadt dobozkát húzott elő a sok ócska lim-lom közül Kinyitotta a dobozt. Csupa régi, megfakult, sárga írás, egy rózsaszínű hajpántlika, bélyeges okmányok s más egyebek. Megkopott fényképet vett elő a dobozból, gondosan, szeretettel letörölte róla a port és így tartotta elém: — Ez a fiam, ugy-e milyen szép?

Ránéztem a képre. Markáns, megkapó, kifejezésteljes vonások. Érdekes fej, nagy, mélytüzű szemekkel. — Mikor írt utóljára? — A múlt héten kaptam tőle levelet. Azt írja, hogy nagyon jól érzi magát, csak a honvágy kezd a szívében mostanában néha sirni. Kezd hazakiváncozni. Ir egy leányról is, szintén valami színésznő, akibe szerelmes, de az nem akar a felesége lenni. Kér, hogy vigasztaljam meg. — Azzal végzi, hogy két-három hónap elmúltával hazajön Magyarországra, szabadságra. Istenem, olyan olyan kíváncsi vagyok már rá.

Rakosgatta vissza a kis szappanszagos dobozkába a leveleket és emlékeit. Elbucsztam. Közben kiértünk a kapuhoz. Az öreg asszony, aki egy amerikai magyar mozsizínésznek az édesanyja, ott állott ölbetett kezek-

kel és mosolyogva. Az utcán csönd volt, senkit se lehetett látni és csak a lépteim nesze verte fel a pohos, ódon házak levegőjét... (j. á.)

HALOTT

a föltésen.

...yi kosság, vagy szerencsétlenség?

(Telefonjelentés.) A vajda-vári országútmenti árokban a járóke-lők tegnap reggel egy férőholt-testre akadtak, mely az éjszakai hidegben csontkeményre fagyott.

Kezdetben azt hitték, hogy szerencsétlenség történt, illetőleg, — hogy az ismeretlen férfi részegen elaludt és megfagyott az uton, — ámde a nyomozás során mind bizonyosabbá lett az a feltevés, — hogy gyilkos támadás történt.

Kiderült ugyanis, hogy előtte való nap a korcsmában mulatott a halott, ahol egy társaságnak tizenhétliter bort fizetett. A mulatság után összeveszték, mire az egész kompánia nagy lármával, veszekedve hagyta el a vendéglőt. Nem lehetetlen tehát, hogy az ismeretlen, akinek a tején tompa sezköztől származó ütés nyoma látszik, leütötték és otthagyták az uton, ahol megfagyott.

A rejtélyes ügyben nyomozás indult, eddig azonban csak azt sikerült megállapítani, hogy a titokzatos halott Szécsiszigetről való.

KIS MESE

az elmúlt esztendőről.

A szerző megjegyzi, — hogy a vicc megértéséhez magasabb matematikai tudás szükséges. Amíg ugyan is 8—8, addig a lefektetett nyolcas, 8 végtelent jelent.

Egyezerkilencszáz tizenkettőről tizenháromra virradó éjszakán történt, hogy egy szilveszterező bankigazgató nyugovóra tért.

Megvárta az éjfélt és mikor halotta, hogy az óra előbb négyet, — azután tizenkettőt ütött, — megelégedetten sóhajtott fel:

— Ez az isten ujsa. Négy meg tizenkettő az tizenhat. Az újév tehát tizenhatal kezdődik. Már az óra is tizenhatra dolgozik.

És elhatározta, hogy megszüvelje az óra intését és a jövő esztendőben ő is tizenhatra fog dolgozni.

Azután — mondom — nyugovóra tért.

A kabátkáját levetette és a széké karjára tette, a kis holmiját szépen rendben lerakta, az óráját, gyűrűjét elhelyezte a nakt-kaszlin, kivette a pénzt a saját és mások nadrágzsebéből és legkedvesebb gyermekét: a 8 percentet lefektette a kis ágyba.

A 8 Percentke, mint illedelmes jó gyermekhez illik, elmondta estéli imádságát és lefeküdvé ágyacsájába, nyugodtan fekve maradt így ni: 8.

Reggelre kelve, hasztalan költöztették a 8 Percentkét, nem érte.

Orvosokat hívtak hozzá, akik konstatálták, hogy a gyermek nem halt meg, csak mély álomba merült, amelyből aligha fog egyhamar felébredni.

A beteg ágyánál megjelent a kir. ügyészség is, amely előbb hivatalos rendelettel próbálta életre kelteni az alvó 8 Percentet, de a 8 percent nem adott semmit erre a rendeletre, mire az ügyészség nem látván bünteselekményt fenntartani, az eljárást megszüntette.

A csodához számosan zárandókoltak messziről és közelről.

A hívők, akik szerették volna talpon látni a 8 Percentet, kit cseket, vagyonokat áldoztak az oltáron, de mind nem használt.

Az alvó gyermek csak imitt-amott szólt egy szót fél órában, mintha a tulvilágról szólna:

— Jó emberek, menjetek haza, dobjátok el, vagy dobáltassátok el magatoktól minden vagyontokat, minden fölöslegeseket, talán akkor jobbra fordul minden. Menjetekek békével. Allah hosszabbítsa meg — váltóitokat.

A jó emberek hazamentek, a percent pedig maradt úgy, amint volt: 8, egész esztendőben.

Talán az 1914. esztendő meghozza állapotának jobbrafordulását.

ROYAL szálloda és kávéház átvétele.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a **ROYAL szállodát és kávéházat átvettük** és

Január hó 1-én megnyitottuk

Minden nap elsőrendű művészek felléptével

Kabaret előadások!

Teljesen családi műsor! Belépődíj nincs!

Minden este elsőrangú cigányzene hangversenyez.

Hűsítő italok és hideg ételek. Termelőktől beszerzett és tisztán kezelt fajborok. Polg. sörf. sör.

Szolid és pontos kiszolgálás.

Szives pártfogást kérnek

Deusch Testvérek

a Royal szálloda és kávéház tulajdonosai.

A REGGEL telefonszámjai

Kiadóhivatal 114

Szükségtség 311

HIREK.

— **A Reggel legközelebbi száma a mai ünnep miatt csütörtökön reggel, a rendes időben fog megjelenni.**

— **Vizkereszt.** Piros betűs napot mutat ma a kalendárium: Vizkereszt napját ünnepli a katolikus egyház. Az ünnep alkalmából a templomokban isteni tiszteleteket tartanak.

— **Borsodvármegye közigazgatási bizottsága** f. évi január hó 12-én délelőtt 9 és fél órakor Miskolczon a vármegye székháza tanácstermében dr. Tarnay Gyula főispán elnöklete alatt rendes havi ülést tart.

— **A Lutheránus Nőegylet bálja.** Már kopogtat a vidám fejedelem, jön a nagyszerű és nevetőszerű Karnevál herceg. — Meglehetősen hosszú tartózkodásra, negyvenkilenc napra érkezik ez a kacagó, mámoros fejedelem, aki azt parancsolja, hogy félre minden komolysággal, buval, szomorúsággal és helyette legyen hajnalig tartó tánc és vigasság. Az idei farsang egyik legelőkelőbb bálja január hó 10-én lesz a Korona szálloda emeleti dísztermében, melyet a Lutheránus Nőegylet rendez. A humanizmusáról messi vidékeken jó hírű egyesület nemes elnöknője: dr. Markó Lászlóné a rendezőbizottsággal együtt azon fáradozik, hogy a bál minden tekintetben kedves, hangulatos legyen. A főrendező és cigánybíró Tarnay Miklós, főrendezők még Ottlik százados és Markó Lénárd. — Azon hölgyek és urak, akik eddig a bálra meghívót nem kaptak, ne tulajdonítsák azt a rendezőbizottság gondatlanságának, hanem postai hibának. A bizottság ezúton is tisztelettel meghívja a reflektánsokat és kéri a meghívóra igényt tartókat, hogy jelentsék be igényüket a főrendezés bár melyik tagjánál.

— **Eljegyzések.** Schwartz Jenő gépész eljegyezett Schwarz Sámuel leányát, Ilonkát Miskolczon. — Rosenberg Nándor, a Borsod-Miskolczi Gőzmalom tisztviselője eljegyezte Wechsler Rózsikát, — Dénes Márton eljegyezte Fleiszig Fannyt Miskolczon.

— **Izr. Ipartársulat bálja.** A szociális és humánus szempontokból eredményesen működő miskolczi izr. ipartársulat — hagyományos szokás szerint — az idén is bálát rendez. A bálnak — amely január 31-én lesz a Koronán — különös jelentőséget és jelleget ad az a körülmény, hogy a bál védnöknői tisztét Neumann Adolfné urnő vállalta. A védnöknő hűséges, lel-

kes támogatója minden jótékony ügynek és már maga az iránta megnyilvánuló közbecsülés is biztosítja, hogy a társadalom szeretettel fogja támogatni a jótékony célu mulatságot. A siker bizonyos és hogy a hangulat fényes legyen a mulatságon, azon az agilis védnöknőn kívül a nagyszámú rendezőség is munkálkodik.

— **Halastó és halraktár Miskolczon.** Dr. Nagy Ferencz polgármester felterjesztést intézett a földművelésügyi miniszterhez halastó és halraktár felállítására. A polgármester felterjesztésében utal a miskolczi nagy halgyasztásra és a haltáplálkozás népszerűsítése érdekében feltétlenül kívánatosnak tartja, hogy a Sajó partja mentén egy halastó és a városban egy halraktár állíttassék fel.

— **Felolvasás Albániáról.** A balkán háború véres borzalmai után a hatalmak akként döntöttek, hogy Albánia Ausztria-Magyarország és Olaszország protektorátusa alatt önálló fejedelemség legyen. Ez volt a monarchia erkölcsi győzelme s valószínű, hogy — ezt a lakosság méltányolja — ezért határozta el a kormány, hogy Albániát felolvasások keretében megismerteti az egész országban, utalva annak különösen kereskedelmi jelentőségére. Ilyen felolvasást már több vidéki városban tartottak s ezt célozta dr. Kovács Gyulának, a Kereskedelmi Múzeum igazgatójának tegnapi felolvasása is, melyet délután 6 órakor tartott a Korona-szálloda emeleti dísztermében. A vetített képekkel kísért komoly és értékes felolvasást rengeteg közönség hallgatta végig, tanúságot téve arról, hogy az ingyenes felolvasásoknak mily óriási hatása van. A felolvasást lelkesen megtapsolták.

— **Ingyen tej az iskolákban.** A kemény tél beálltával a város eleget tesz ígéretének és a mai napon megkezdte az ingyen tej kiosztását. Az iskolákban mátol kezdve mindennap 340 gyermek kap két-két deciliter tejet és egyegy zsemlyét. A város ezen jótékonyasága dicséri a tettet. — Itt említjük meg, hogy a népkonyhában naponként mintegy 700-an kapnak ebédet, 280 adagot házhöz visznek, a többit pedig a népkonyhában fogyasztják el.

— **Öngyilkos pincér.** Tegnap éjszaka Davidek Gyula pincér, aki a tiszai pályaudvar melletti vendéglőben volt alkalmazva, forgópsztyolyból bal mellébe lőtt. A lövés zajára elősiető házbéliek hívták a mentőket, akik a súlyosan megsérült Davideket bevitték a kórházba. Levelet hagyott hátra, amelyben szüleinek irt s ebben öngyilkosságának okául azt mondja, hogy 200 korona eltulajdonításával vádolják.

— **Végzetes játék a fegyverrel.** A fegyverrel való könnyelmű játék nagyon sok bajt és szerencsét lenséget idézett már elő. Tegnap a közeli Heőcsaba község egyik házában történt szerencsétlenség. Kerékgyártó János fiatal úu több társával volt együtt. Kapai István

egyszerre csak elővett egy fegyvert és azt Kerékgyártóra fogta. A fegyver elcsúszott és a golyó Kerékgyártó testébe iuródott. Beszállították az Erzsébet-kórházba.

— **Tisztelettel értesítem** a nagyérdemű vevőközönséget, hogy áruházamban az összes női és férfi bál divatárnk megérkeztek. Kérem annak szives megtekintését. Kiváló tisztelettel **Hegyesi Jenő.**

APOLLO nagy mozgószínház, WEIDLICH-palota

Műsor 1914. január hó 5-én és 6-án:

A titok

Dráma 4 felvonásban

És 4 szép slágerkép.

Melydrak a rendesek.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Kedden délután: János vitéz, daltátek.

Kedden este: Katonadolog.

Szerdán: Katonadolog.

Csütörtök: Az utolsó csók, szimfonia. (Ujdonság.)

Péntek: Az utolsó csók, szimfonia

Szombat: Az utolsó csók.

Vasárnap: A mikádó, operett.

Az utolsó csók.

Biró Lajos, az újabb irodalom egyik legnagyobb talentuma szerepel Az utolsó csók című szimfoniával az e heti műsoron. Csütörtökön kerül bemutatásra ez a nagyszerűen megkonstruált szimfoniáték. A darab a Vígsházban aratott nagy sikert és hozott új dicsőséget Birónak, aki novelláiban és színpadi műveiben mindig választékos, ezuttal pláne franciás ügyességű színpadi technikával is meglepi a közönséget. Az utolsó csókban magyar és francia alakok keverődnek össze Montecarlo nemzetközi területén. Ez megnyilatkozik a darab szellemében is: valami ősmagyar elkeseredés, a szegény emberek melankóliája keveredik benne össze cselekmény franciás pikantériájával s a dráma nak katasztrófális vég felé induló, de a kiengesztelődés állomásánál megterem az örök emberi igazság. Amit témájában az életből kiragad Biró, azt kidolgozza a legapróbb részletekig. Mintha Bernsteintől sokat tanult volna, kevés szereplőt visz a színpadra, hogy

ne szórja szét a közönség figyelmét s aztán a helyzeteket kifacsarja az utolsó cseppig. — A darab főbb szerepeit: Rettegny Margit, Fenyő, Vidor. László játsszák.

A lengyel-rutén tárgyalás.

Lemberg, január hó 5.

(Telefonjelentés.) A lengyelek és rutének közt az utolsó napokban folyt tárgyalás, amelyen gróf Stürgkh is részt vett, nem volt eredményes.

Orosz-francia barátkozás.

Páris, január hó 5.

(Telefonjelentés.) A jövő héten fogják megállapítani Poincaré elnök pétervári látogatásának időpontját. A Páris és Pétervár között való tárgyalás vezetésével Izvolszky párisi orosz nagykövetet bízták meg. Egyelőre úgy mondják, hogy a látogatás április vagy július elején lesz. Április végén akkor, ha lehetséges lesz a kamarai választásokat május 13-ika helyett, már április 6-án befejezni. A cár az eddigi terv szerint október első vagy második hetében adja vissza a látogatást Párisban.

Hat oláh, öt száz két magyar.

Nagyszeben január 5.

(Telefonjelentés.) A nagyszebeni ügyvédi kamarában a minap tartották a tisztújító közgyűlést. A kamarában összesen 141 ügyvéd tartozik, ezek között 63 oláh, 42 magyar, 36 száz. Az oláhok a százokkal tartottak és közös listájuk kerestül is ment. Így az új kamarai választmányt hat oláh, öt száz és két magyar ügyvédből alakították meg.

Rablázadás.

— 41 rabot agyonlőttek. —

Kairo, január hó 5.

(Telefonjelentés.) Durhában, a közeli hatalmas fogházban tegnap lázadás tört ki. Több rabot az örök át akartak kutatni. Egyszerre csak a rabok egyike megütött egy őrt, ami általános támadásra volt jeladás. A foglyok több őrt hántalmaztak. Néhány ór a fogház falára mászott fel és a levegőbe lőtt, majd mikor ez nem használt, éles töltéssel lőtt a rabokra, akik közül 4 meghalt, 5 megsebesült. Röviddel azután a rend helyreállt.

Kairo, január hó 5.

(Telefonjelentés.) A durhai fogházban kitört lázadásban 1300 fogoly vett részt. Tizenkilenc felügyelőt és egy tisztet súlyosan

megsebesítettek. A foglyok közül 41 meghalt, ötvenháromat súlyosan megsebesítettek. A lázadást a fegyencekkel való rossz bánásmód idézte elő.

A mérgekverő anya.

Eperjes, január 5.

(Telefonjelentés.) Bolgár István nagysárosi lakos egy hét előtt felkereste ugyanabban a községben lakó édesanyját hogy egy száz koronás követelését behajtsa rajta. Az anyja rövid halasztást kért, — azután elbeszélgetett fiával és megkínálta lekváros derelyével, melybe előzőleg foszforoldatot kevert. A fiu hosszú kinlódás után meghalt. A csendőrség Bolgár Bertalannét letartóztatta.

Egy család pusztulása. Szánkázás halállal.

Ausse, január hó 5.

(Telefonjelentés.) A hátulsó Kiumbachvölgyben egy parasztember feleségével és gyermekeivel szánkázni ment. A szán, a melyen összesen heten ültek, hirtelen sziklás helyre jutott. A kormányos elvesztette fejét és a szán lezuhant egy völgybe. A völgyben lakók csak egy velőthasogató sikoltást hallottak, de mire segítségül siettek, már csak borzalmasan összeroncolt holttesteket találtak.

Gyilkosság a templomban.

Zombor, január hó 5.

(Telefonjelentés.) A bács megyei Szondon a sokác legények vad-sága annyira elfajult, hogy a minap még a templomban is véres verekedést rendeztek. Nagy mise közben a zsufolt karzaton egy sokác legény zsebkésével agyonszurta egyik legénytársát. A gaztett nagy megdöbbenést keltett a hívek között, akik a haldokló legényt kivitték a templomból. — A pap rögtön félbeszakította a misézést, a szentséget kivitte a templomból és öt napra bezárták a templomot. Tegnap a kalocsai érsek újra beszentelte. A gyilkos legényt az apatini járásbíróság fogházába kísérték.

Dráma a borbélyműhelyben. — Gyilkosság és öngyilkosság.

Nyitra, január hó 5.

(Telefonjelentés.) Czigleczky Sámuel fodrászegéd tegnap háromszor rálőtt gazdájának, Klein nyitrai fodrásznak leányára Fánira. A leány súlyosan megsebesült. A merénylet után a fodrászegéd önmaga ellen fordította a fegyvert és szívenlőtte magát; azonnal meghalt. A súlyosan sérült leányt kórházba szállították,

ahol ma reggelre ő is kiszenvedett Czigleczky szerelmes volt gazdájának leányába, meg is kérte a kezét, de a szülők megtagadták a beleegyezést, mert Czigleczky csak 19 éves volt. Klein Fanni pedig 27. A fodrászegéd, aki kezdetben azt hitte, hogy azért nem akarják a leányt hozzáadni, mert más válláson van, hajlandónak mutatkozott a zsidó vallásra áttérni s mikor mégis megtagadták tőle a leány kezét, elhatározta magát a végzetes tette.

2977/végr. 1913.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a wöhringi es. járásbíróság 1913. évi V. sz. végzésével Dr. Simon Miksa miskolci ügyvéd által képviselt, M. Pekarek wieni cég felpe-res részére, alperes ellen 547 kor. 50 fillér tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 2150 koronára becsült ingóságokra a miskolci kir. járásbíróság 1914. V. 3360. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Miskolczon a Tiszai p. u. leendő megtartása határidőül 1914. évi január hó 7. napján d. e. 10 órára kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt kocsit, lovak és italok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Miskolcz, 1913. december hó 13-án.

Kovács József,
kir. bir. végrehajtó.

Magyar királyi államvasutak. Igazgatóság.

353096/1914. szám—F. IV. c.

Árverési hirdetés.

A kézbesíthetetlen küldemények a vasuti üzletszabályzat 81. §-a értelmében az alább felsorolt állomások teherárúraktáiraiban, 1914. január hóban mindig délelőtt 9 órakor a következő napokon fognak azonnali készpénzfizetés mellett nyilvánosan eladatni:

Budapest dunaparti teherpályaudvar	19-én
Budapest nyugati p. u.	22-én
Debreczen	19-én
Kassa	20-án
Losoncz	27-én
Miskolcz	16-án
Nagyvárad	21-én
Sátoraljaiúj hely	21-én
Szatmár-Németi	20-án
Szolnok	27-én

Budapest, 1913. évi december hó.

Az igazgatóság.

Utánnymás nem díjazatik.

**Ez idényből
vissza-
maradt
raktáron
levő áruk**

50

százalékkal

**olcsóbban
kerülnek
eladásra**

HEGYESI JENŐ

áruházában

(WEIDLICH-palota)

Telefon 205. sz.

